

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Musæ secessum amant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

dis illecebris sint immunes, rectoque virtutis tramite ad astra tendant, neque se brutarum Voluptatum sordibus inquinari patiantur. Et Tullius in Lucullo: Est enim animarum, ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum, consideratio, contemplatioque naturæ, qua erecti humana despiciamus, cogitantesque supera ac cælestia, hæc nostra ut exilia & exigua contemnimus. Accedit Plinius, qui in epistola ad Maximum: Et gaudium, ait, mihi, & solatium in litteris; nihilque tam lætum, quod his lætius: nihil tam triste, quod non per has sit minus triste &c. Eloquentissimus Oratorum in orat. pro Archia Poëta: Hæc, inquit, studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solatium præbent: delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur.

IV. (d) Præterea Musæ sunt incolæ *Heliconis*, & aliorum montium; vel quia sublimes & arduæ, quas vulgus iners non capit; vel quia doctrinarum avidi à civili tumultu se abdere in Solitudinem consueverunt. Hinc litterarum studium vocatur *Otium*, hoc est, ab alijs occupationibus vacatio. De quo Cicero: Quid dulcius est otio litterario? id est studio, &, ut ita dicam, negotioso otio. Benè Petrarcha Dial. 21. Duas, inquit, otij species definiunt: Operosum alterum, atque in ipsa requie laborantis, ac circa honesta studia solliciti, quò nihil est dulcius. Alterum inertis & languidi, & solam requiem complexi, quò nihil foedius, nihil similis est sepulchro. Quod Ovidius de Poëticis asserit, hoc de cæteris quoque litteris intelligendum:

Carmina secessum scribentis, & otia quarunt.

De hoc secessu eleganter Quintilianus lib. de Oratorib. Me verò dulces, ut Virgilius ait, Musæ remotum à sollicitudinibus, & curis, & necessitate quotidie aliquid contra animum faciendi, in illa *Sacra*, illòsque *Montes* ferant; nec insanum ultro & lubricum forum, famamque pallentem trepidus experiar. Non me fremitus salutantium, nec anhelus libertus excitet: nec incertus futuri, testamentum pro pignore scribam: nec plus habeam, quàm quod possim, cui velim, relinquere, quandoque fatalis & meus dies veniet, statuárque tumulo non mæstus & atrox, sed hilaris, & coronatus. Doctè & ab experientia Romanus Philosophus: Inimica est multorum conversatio. Convictor delicatus paulatim enervat & emollit; Vicinus dives cupiditatem irritat; Malignus comes quanavis candido & simplici rubiginem affricuit. Ego secessi non tantum ab hominibus, sed etiam à rebus; & primùm à rebus

(d) *Musa secessum amat.*

bus meis. Posterorum negotium ago. Illis aliqua, quæ possint prodesse, conscribo. Epistol. 7. & 8. Quàm multos à sapientiæ studio impediunt circumvolantes picæ, negotia inquam, quæ faciunt turbæ domesticæ, & harum motrices feminæ. *Beatus ille, qui procul his negotijs.*

V. (e) Apollo Musis præsidet, quia *Sol*, id est, *Dies*, & *Dem* favent studijs; ille lumen oculis; hic menti suppeditat. Testatur hoc Seneca ad Lucilium, epist. 16. Litteræ formant animum & fabricant, vitam disponunt, actiones regunt, agenda & omittenda demonstrant, sedent ad gubernacula, & per ancipitia fluctuum dirigunt cursum. Confirmant hæc sacre sapientiæ antistites: *Diligite lumen sapientiæ* ait Salomon Sap. 6. & Siracides cap. 1. orditur suas ad sapientiam institutiones his verbis: *Omni sapientia à Domino Deo est.* Et Musæ licet virgines sint, non tamen omni labendi periculi expertes sunt; nam & superbiâ nimium insolescere, & vanitate vilescere possunt. Opus igitur Rectore, & quidem perspicaci, qualis Apollo seu Phœbus est, omnia lustrans, omnia penetrans. Quod nisi fiat, quoties longo vel carmini, vel orationi, vel scriptioni unica deerit syllaba, scilicet *Mens*, seu *judicium*! nihil delicatius concentu, quem profitentur Musæ.

(e) *Apollo seu lumen, Musis est necessarium.*

SYMBOLUM XXVII.

Proserpina, Cereris filia, à Plutone rapitur.

s. *Metam. Claudianus de Raptu.*

Ethicè.

1. Castitas indiget Custodiâ. 2. Voluptatis lenocinium. 3. Castitatis periculum in hortis. 4. Insidiæ castitatis.

VNica proles erat Cereris, frugum *Dex*; nomine *Proserpina*, flos ætatis & castimonie. Hanc, in Phrygiam abitura parens, reliquit in Sicilia insula, tutissimo, quemadmodum rebatur, munitissimoque loco adversus procos servandam: monitis ei datis, ne quâ se absente prodiret unquam & usquam. Venus, ut est insidiosa juventutis venatrix, cum Virginem vetitis amoribus irretire desperaret, excitavit inferos, & Plutonem ipsum, Erebi regem, in desiderium rapiendæ puellæ accendit.